

POSTANOWIENIE

Dnia 20.05.2013r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Dariusz Ziniewicz

Protokolant sekr. sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w S. – Michała Krzemianowskiego po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§2 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu A.W.s. B.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 11.03.2009r., sygn. akt II K (...)
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych, w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany A. W. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, uzasadniając go trudną sytuacją rodzinną oraz potrzebą zapewnienia swoim najbliższym (żonie i dziecku) niezbędnego wsparcia finansowego. Będąc na wolności zamierza podjąć pracę oraz zabezpieczyć rodzinie opał na okres zimowy.

Wniosek nie jest zasadny.

Jak wynika z załączonego do akt przedmiotowej sprawy wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 29.04.2013r. sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna i nie wymaga osobistego wsparcia z jego strony.

Konkubina skazanego- L. M. zamieszkuje u swoich rodziców. Zajmuje tam lokal składający się z 3 pokoi, kuchni i łazienki o pow.80m². Mieszkanie, wprawdzie wymaga remontu, tym niemniej, utrzymane jest w czystości i w miarę możliwości odnawiane. Panujące w nim warunki socjalno-bytowe są wystarczające do prawidłowej egzystencji.

Obecnie, wymieniona pracuje w firmie (...) w D.. Jest zatrudniona na podstawie umowy zlecenia. Z tego też tytułu osiąga dochód miesięczny w wysokości ok.1500zł. Poza sezonem na połów ryb, wykonuje prace dorywcze, polegające na zbieractwie truskawek.

W świetle zatem ustaleń kuratora bezspornie wynika, że konkubina posiada środki do życia, chociaż w skromnej wysokości, jednak na tyle wystarczające by mogła zapewnić utrzymanie własne i małoletniemu dziecku, którego potrzeby bytowe zaspokaja na bieżąco.

Stąd też, w ocenie Sądu, nie zachodzi konieczność świadczenia przez skazanego osobistej pomocy swoim najbliższym, a co za tym idzie, udzielenie mu w przerwy w odbywaniu kary nie jest celowe. Należy również wskazać, iż konkubina w miarę możliwości radzi sobie w codziennych sprawach, a niezbędną pomoc, np. w opiece nad dzieckiem zapewnia jej matka, z którą zamieszkuje. Z wywiadu środowiskowego nie wynika też, aby syn skazanego wymagał jego osobistej

opieki. Jest dzieckiem zdrowym, rozwija się prawidłowo, a od września br będzie uczęszczał do Szkoły Podstawowej w S..

Z kolei, okoliczności podniesione przez skazanego we wniosku z dnia 18.03.2013r. a dotyczące zabezpieczenia rodzinie opału oraz wykonania remontu mieszkania są ważnymi- w rozumieniu art.153§2kkw, jednak nie na tyle, by uzasadniały udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary. Skazany może to uczynić zarówno w czasie odbywania kary (np. upoważniając odpowiednie osoby), jak też po jej zakończeniu i wyjściu na wolność.

Nadto, skazany w czasie pobytu w ZK C. jest zatrudniony w firmie meblowej G., a więc ma możliwość uzyskiwane środki finansowe przeznaczać na utrzymanie rodziny.

Zaznaczyć również należy, iż niemożność uczestniczenia skazanego w codziennym życiu rodziny, czy też udzielania jej wszelkiego wsparcia, także finansowego jest zwykłą i naturalną konsekwencją odbywania kary w izolacji penitencjarnej. Popołniając kolejne przestępstwa, skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może w sposób negatywny wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Rozpoznając wniosek o udzielenie przerwy w wykonaniu kary Sąd penitencjarny powinien oczywiście zbadać czy skazany rokuje wykorzystanie przerwy zgodnie z jej deklarowanym celem, a w przypadku zaistnienia uzasadnionych co do tego wątpliwości, a także wątpliwości co do tego, czy przebywając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, odmówić zastosowania tej instytucji. Jak wynika z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w C.z dnia 30.04.2013r. skazany odbywa karę 4 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 11.03.2009r. w sprawie II K (...)za przestępstwo z użyciem przemocy, o znacznej społecznej szkodliwości, z art. 280§1kk. Nadto, do czynu tego Sąd orzekający zastosował art. 64§2kk, co zadaniem Sądu, świadczy to o dużym stopniu demoralizacji skazanego i wskazuje na utrwalone skłonności do naruszania porządku prawnego. Zaznaczyć też trzeba, że skazany uprzednio korzystał z warunkowego zwolnienia dwukrotnie, tj. w 2003r. i 2006r. i ponownie został osadzony w izolacji, co jednoznacznie dowodzi, iż zastosowane wobec niego środki probacyjne nie odniosły pożądanego rezultatu.

W tych warunkach brak zatem jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem.

Biorąc więc pod uwagę powyższe okoliczności należy stwierdzić, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 153§2 kkw, a dotyczące ważnych względów rodzinnych skazanego, uzasadniające udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego A. W.o udzielenie mu przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisu art.626§1pk w zw. z art.624§1pk w zw. z art.1§2kkw uznając, że uiszczenie wydatków w aktualnej sytuacji materialnej skazanego byłoby zbyt uciążliwe.